

तस्यापत्यमित्यधिकारे विहिते प्रत्यये । “आपत्यस्य च तद्धितेऽनाति” पा० ।

आपयि पु० अभिसुखः पन्थाः यस्य वेदे नि० इत् समा० । अभिसुखमार्गसम्बन्धिनि “आपययोविपययोऽन्तस्यथा अनुपयाः” ऋ० ५, ५२ १० । आपययः अभिसुखा मार्गा येषां ताडशाः” भा० स्त्रियां वा ङीप् “हिरण्ययेभिः पविभिः पयोदधः उज्जिघ्नन् आपय्यो न पर्वतान्” ऋ० १, १६४ ११ ।

आपद् स्त्री आ+पद-सम्पदा० क्तिप् । विपक्षौ आपत्तिशब्दे विवृतिः” दैवीनां मानुषीणाञ्च प्रतिहर्ता त्वमापदाम्” रघुः । “सम्पदो मे निरापदः” रघुः “अविवेकः परमापदां पदम्” किरा० “मन्त्रगन्तिविनिवारितापदः” भाषः । “आप-कल्पः आपत्कालः । आपत्प्राप्तः । आपद्गतः । आपद्-यस्तः । आपद्गर्भः” हलन्तत्वाद्वा टाप् । आपदाप्यत् । आपत्काले न्यूनादपि विद्याधिगन्तव्या यथा वृ० उ० “वाचा स वै पूर्वं उपयन्ति सहोपायनकीर्त्यावास” अत्र भाष्यम् “वाचा स किल पूर्वं ब्राह्मणाः विद्यार्थिनः सन्तः क्षत्रियान् वैश्यान् वा क्षत्रिया वैश्यानुपयन्ति शिष्यवृत्त्या उपगच्छन्ति नोपायनशु-श्रूषाभिः अतः स गौतम उपायनकीर्त्या उप-गमनकीर्त्तनमालेणैव उवास क्षत्रियान् नोपायनचकार” । “आपदि समादधिकार्या विद्याप्राप्तसम्भवावस्थायां उपायनसुपगमनं पादोपसर्पणम्” आन० ।

आपदकाल पु० आपदा कतोऽकालः । आपदा कते दुष्टे काले “पीडा चापदकालस्य पत्तिज्ञानञ्च पाण्डव !” भा० शा० प० ५६ अ० ।

आपदेव पु० आपस्य जलसमूहस्य देवः । वरुणे ।

आपद्गर्भ पु० आपदि कर्तव्या धर्मः । आपदनुष्ठेये धर्मः आपद्गर्भमधिकृत्य कतोऽपत्यः अण् । भारतान्तर्गत-शान्तिपर्वमध्यगते व्यासकृते २ अवान्तरपर्वभेदे न० तच्च भा० शा० प० १३१ अध्यायविधि १७३ अध्यायपर्यन्तम् ।

आपन न० आप+भावे ल्युट् । प्राप्नो । कर्मणि ल्युट् । २मरोचे शब्दच० । [मणौ २ किराते च उज्ज्वलदत्तः ।

आपनिक लि० आ+पन-स्तुतौ कर्मणि ङकन् । इन्द्रनीले

आपनेय लि० आ+अप+नो-कर्मणि यत् । समन्तादपनेये दूरोक्तार्थे “नैषा तर्केण मतिरापनेया प्रोक्तान्ये नैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ !” कठोप० । “येयमागमप्रतिपाद्यात्मनि मतिः सैषा तर्केण स्वबुद्धिभ्युहमालेण नापनेया नापनेतव्या

न हन्तव्या । तार्किकोद्गुणनागमज्ञः स्वबुद्धिपरिकल्पितं यत्किञ्चिदेव कथयति अतएवच सेयमागमप्रसूता मतिः तार्किकादन्ये नैवागमाभिज्ञेनाचार्यैश्चैव प्रोक्ता सती-सुज्ञानाय भवति” भा० ।

आपन्न आ+पद-क्त । आपदपुत्रे “आपन्नः संवृतिं घोरान-यन्नाम विवशोऽप्येत् । ततः सद्योविमुच्येत यद्विभेति स्वयं भयम्” भाग० “आपन्नाभयसत्त्वेषु दीक्षिताः खलु पौरवाः” शकु० “आत्मापराधादापन्नस्तत् किं भीमं जिवांसि” भा० स्त्री० प० १३ अ० १ प्राप्ते मेदि० आपन्नसत्त्वा आपन्नसत्त्वा स्त्री आपन्नं प्राप्तं गर्भरूपेण सत्त्वं प्राणी यथा । गर्भिण्यां स्त्रियाम् “समसापन्नसत्त्वास्ता रेजुरापाण्डुर-त्विषः” रघुः । [निमयं दत्त्वा क्रोते ।

आपमित्यक लि० अपमित्य परिवर्त्य निट् लृत् कक् । वि-आपया स्त्री आपेन जलपूरेण याति या+क । १ जलपूरवाहि नदीभेदे “दृषद्वत्यां मानुष आपयायां सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदोहि” ऋ० ३, २३, ४, । “आपया नाम काचित् नदी” भा० २ आपगारूपनदीमाले च ।

आपयित्व लि० आप+णिच्-लृच् । प्रापयितरि “आप-यिता ह वै कामानां भवति य एवं विद्वानवरसुहृद्य-सुपास्ते” ऋ० उ० । “आपयिता ह वै कामानां यज-मानस्य भवति” भा० । स्त्रियां ङीप् ।

आपराधय्य न० अप+राध-णिच् बा० श तस्य भावः ब्राह्म० ध्यञ् । अपराधकर्त्तृत्वे ।

आपराहृषिक लि० अपराहृषे भवः ठञ् । १ अपराहृष-भवे २ तद्ग्रापके च स्त्रियां ङीप् । “पितृथै चापराहृष-को” सृष्टिः ।

आपर्त्तिक पु० ऋतुमधिकृत्य अध्यायः तत्र विहितः कल्पः । ऋतावध्यायबोधके आन्दसे कल्पपरम्भेदे । “ऋतावध्यायम् आन्दसः कल्प आपर्त्तिकः” कौशीतकिस्त्वम् ।

आपव पु० आपुनाति स्पर्शमालेण आपु जलं तदधिष्ठाता वरु-णोऽपि आपूः तस्यापत्यम् । कल्पभेदे वरुणस्यापत्ये १ वशिष्ठे सुनौ तस्य वत उत्पत्तिकथा यथा भा० आ० प० ६६ अ० “यं लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भरतसत्तम ! वशिष्ठनामा स सुनिःख्यात आपव इत्युत” “तस्ते शापा-द्विर्विमुक्ता आपवस्य महात्मनः” इति च आपगेयशब्दे वि-वृतिः । आपं जलपूरं वाति प्राप्नोति आश्रयत्वेन वा-क । २ नारायणे परमपुरुषे । “आपोनारा इति प्रोक्ताः आपोवे नररूढनवः । अयनं तस्य ताः पूर्वं” तेन नारा-